

## Варто сплатити борги з єдиного внеску

У вересні-жовтні поточного року відбулося зменшення заборгованості з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок). Так, у вересні 2021 року досягнуто зменшення боргу на 5,7 млн грн, а за жовтень – ще на 1,8 млн гривень.

Слід зазначити, що в окремих платників єдиного внеску ще залишається заборгованість, тому переглянути відповідну інформацію можна на сайті Державної податкової служби України, з допомогою електронних сервісів ДПС в «Електронному кабінеті платника», а також в Центрі обслуговування платника за місцем реєстрації.

Звертаємо увагу боржників (зокрема фізичних осіб) на важливості дотримання вимог при заповненні банківських документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску в частині стягнення заборгованості з обов'язковим зазначенням кодів сплати.

Так, при сплаті недоїмки з єдиного внеску необхідно зазначати відповідний код виду сплати:

140 – Сплата коштів у рахунок погашення податкового боргу / заборгованості з єдиного внеску.

Крім того, щоб уникнути можливих помилок при сплаті платежів, необхідно дотримуватись вимог Порядку заповнення реквізиту "Призначення платежу" розрахункових документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, платежів на бюджетні рахунки та/або єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на небюджетні рахунки, а також на єдиний рахунок, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.07.2015 року №666.

Зокрема, при заповненні документів на переказ з метою сплати недоїмки з єдиного внеску необхідно зазначати:

- 1 – службовий код "\*\*";
- 2 – код виду сплати;
- 3 – податковий номер платника податків;
- 4 – роз'яснювальна інформація про призначення платежу.

Приклад заповнення реквізиту "Призначення платежу" у разі сплати коштів у рахунок погашення недоїмки з єдиного внеску Іваненком Іваном Івановичем, що має податковий номер 2345678901:

|   |      |             |                                                              |   |   |   |
|---|------|-------------|--------------------------------------------------------------|---|---|---|
| * | ;140 | ;2345678901 | ;сплата коштів у рахунок погашення недоїмки з єдиного внеску | ; | ; | ; |
| 1 | 2    | 3           | 4                                                            | 5 | 6 | 7 |

Зауважимо, що за правильність заповнення реквізитів у платіжних документах відповідальність несе платник податків.

## Землевласники Тернопільщини для тергромад перерахували понад 348,5 млн гривень

Упродовж десяти місяців 2021 року платники податків спрямували до місцевих бюджетів Тернопільщини понад 348,5 млн грн плати за землю. Це перевищило очікувані надходження на 7 відсотків. Відтак бюджети територіальних громад краю додатково отримали 22,7 млн гривень.

При цьому сплата підприємств, установ та організації склала майже 77 відсотків надходжень. Вони перерахували з початку року понад 267,6 млн грн плати за землю, що на 8 відсотків більше, ніж очікувалось. Тож територіальні громади отримали додаткові надходження – 18,6 млн грн «земельного» платежу, «плюс» до аналогічного періоду минулого року склав 15 відсотків або на 35,2 млн грн більше.

Фізособи поповнили місцеві скарбниці, сплативши за землю 80,9 млн грн плати за землю. Порівняно з січнем-жовтнем минулого року сплата зросла на 9 відсотків або на 6,3 млн грн, а очікувані перевершено на 5 відсотків або 4,2 млн грн додатково.

Принагідно нагадуємо, що платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі, а об'єктами оподаткування – земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, та земельні частки (паї), які перебувають у власності. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

### **Податкова амністія: до яких видів державних облігацій застосовується ставка збору у розмірі 2,5 відсотка?**

Відповідно до абзацу першого п. п. 8.3 п. 8 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – Збір) щодо задекларованих об'єктів визначається шляхом застосування до бази для нарахування Збору, визначеної згідно з п. 7 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, ставки 2,5 відс. щодо номінальної вартості державних облігацій України з терміном обігу більше ніж 365 днів без права дострокового погашення, придбаних декларантом у період з 01 вересня 2021 року до 31 серпня 2022 року до подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації (далі – Декларація).

Як альтернативу платник податків може обрати ставку 3 відс. із сплатою податкового зобов'язання трьома рівними частинами щорічно (абзац другий п. п. 8.3 п. 8 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Відповідно до п. 1 ст. 16 Закону України від 23 лютого 2006 року № 3480-IV «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» (у редакції Закону України від 19 червня 2020 року №738-IX) (далі – Закон №3480) державні облігації України можуть бути:

- 1) довгостроковими – із строком обігу понад п'ять років;
- 2) середньостроковими – із строком обігу від одного до п'яти років;
- 3) короткостроковими – із строком обігу до одного року.

Пунктом 2 Закону №3480 передбачено, що державні облігації України поділяються на облігації внутрішньої державної позики України та облігації зовнішніх державних позик України.

Таким чином, при придбанні декларантом середньострокових та/або довгострокових державних облігацій України без права дострокового погашення, у період з 01 вересня 2021 року до 31 серпня 2022 року до подання Декларації, застосовується ставка Збору у розмірі 2,5 відсотка.

### **Податкова знижка за результатами страхування життя: алгоритм розрахунку від ДПС**

Порядок застосування платником податку – фізичною особою права на податкову знижку передбачений ст. 166 розд. IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Платник податку має право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника податку за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати, перелік яких визначений у п. 166.3 ст. 166 ПКУ.

Підпунктом 166.3.5 п. 166.3 ст. 166 ПКУ передбачено, що платник податку має право включити до податкової знижки, зокрема, суму витрат на сплату страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та пенсійних внесків, сплачених платником податку страховику-резиденту, недержавному пенсійному фонду, банківській установі за договорами довгострокового страхування життя, недержавного пенсійного забезпечення, за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом, а також внесків на банківський пенсійний депозитний рахунок, на пенсійні вклади та рахунки учасників фондів банківського управління

як такого платника податку, так і членів його сім'ї першого ступеня споріднення, які не перевищують (у розрахунку за кожний з повних чи неповних місяців звітного податкового року, протягом яких діяв договір страхування):

а) при страхуванні платника податку або за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом платника податку, або на банківський пенсійний депозитний рахунок, пенсійний вклад, рахунок учасника фонду банківського управління чи за їх сукупністю – суму, визначену в абзаці першому п. п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ (у 2020 році:  $2102 \text{ грн} \times 1.4 = 2940 \text{ гривень}$ );

б) при страхуванні члена сім'ї платника податку першого ступеня споріднення або за пенсійним контрактом з недержавним пенсійним фондом, або на банківський пенсійний депозитний рахунок, пенсійний вклад, рахунок учасника фонду банківського управління на користь такого члена сім'ї чи за їх сукупністю – 50 відс. суми, визначеної в абзаці першому п. п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ, в розрахунку на кожного застрахованого члена сім'ї (у 2020 році:  $2102 \text{ грн} \times 1.4 \times 50 \text{ відс.} = 1470 \text{ гривень}$ ).

Наприклад, якщо договір страхування життя, що передбачає сплату платником податків страхового платежу (страхового внеску, страхової премії) за рік у сумі 16000 грн, розпочинався 14 серпня 2020 року і платником податків у серпні 2020 року сплачено страховий платіж за рік у сумі 16000 грн (з 14.08.2020 по 13.08.2021), то з урахуванням норм п. п. «а» п. п. 166.3.5 ПКУ платник податку має право віднести на витрати суму фактичних витрат за 5 місяців дії договору у звітному податковому 2020 році, що не перевищує 14700 грн ( $2940 \text{ грн} \times 5 \text{ місяців}$ ).

При страхуванні члена сім'ї платника податку першого ступеня споріднення за вищезазначеними умовами понесених витрат платник податку має право віднести на витрати суму, що не перевищує 7350 грн ( $2940 \text{ грн} \times 5 \text{ місяців} \times 50 \text{ відсотків}$ ).

Отже, нормами ПКУ передбачено, що платник податків має право включити до податкової знижки фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати, зокрема, на сплату страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), які не мають перевищувати обмеження, встановлені п. п. «а» та «б» п. п. 166.3.5 п. 166.3 ст. 166 ПКУ, у розрахунку за кожний з повних чи неповних місяців звітного податкового року, протягом яких діяв договір страхування.

### **Торгівля столовими винами: застосування РРО/ПРРО**

Відповідно до частини сьомої ст. 15 прим. 3 Закону України від 19 грудня 1995 року №481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» продаж вин столових здійснюється без застосування РРО та/або ПРРО з використанням РК та книг обліку розрахункових операцій (далі – КОРО).

Вино столове – це вино, виготовлене шляхом повного чи неповного збродження суслу. Залежно від вмісту цукру столове вино поділяється на сухе, напівсухе, напівсолодке.

Відповідно до ДСТУ 4806-2007 «Вина. Загальні технічні умови» при виробництві вин виноградної використовання цукру, води, ароматизаторів та барвників заборонено.

Разом з тим, п. 61 підрозд. 10 розд. XX «Інші перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що з 01 січня 2021 року до 01 січня 2022 року РРО та/або ПРРО не застосовуються платниками єдиного податку другої-четвертої груп (фізичними особами – підприємцями), обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує обсягу доходу, що не перевищує 220 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, незалежно від обраного виду діяльності, крім тих, які здійснюють: реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту; реалізацію лікарських засобів, виробів медичного призначення та надання платних послуг у сфері охорони здоров'я; реалізацію ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння.

При перевищенні платником єдиного податку другої-четвертої груп (фізичною особою – підприємцем) в календарному році обсягу доходу, що не перевищує 220 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, застосування РРО та/або ПРРО для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО та/або ПРРО починається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується в усіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання, як платника єдиного податку.

Водночас п. п. 3 п. п. 291.5.1 п. 291.5 ст. 291 ПКУ визначено, що не можуть бути платниками єдиного податку першої-третьої груп суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи – підприємці), які здійснюють, зокрема, виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива, сидру, пері (без додання спирту) та столових вин).

Таким чином, фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку, які здійснюють роздрібну торгівлю столовими винами, можуть не застосовувати РРО/ПРРО, але зобов'язані використовувати РК та КОРО при продажу всіх товарів, до досягнення такими суб'єктами господарювання 220 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

*Тернопільський відділ організації роботи  
Організаційно – розпорядчого управління  
Головного управління ДПС у Тернопільській області*